

देवभाग (देव + भाग) m. 1) der Theil der Götter, die nördliche Hemisphäre (im Gegens. zu **अमरभाग** der südlichen) ŚRĪJAS. 12, 45, 46, 63, 66. — 2) oxyt. (einen Antheil der Götter habend) N. pr. eines Lehrers mit dem Bein. Çrauta oder Çrautarsha AIR. BR. 7, 1. ÇAT. BR. 2, 4, 4, 5. N. pr. eines Sohnes des Çûra und Bruders des Vasudeva HARIV. 1926, 1935. VP. 436. BHĀG. P. 9, 24, 27, 39.

देवभोति (देव + भोति) gaṇa दासीभारादि zu P. 6, 2, 42. f. Furcht vor den Göttern.

देवभू (देव + भू) 1) m. ein Gott ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) m. (!) der Himmel ÇKDR. WILS.

देवभूत (देव + भूत) adj. zu einem Gotte geworden R. 1, 47, 6.

देवभूति (देव + भूति) 1) m. N. pr. des letzten Fürsten aus der Çuṅga-Dynastie VP. 471. °भूमि MATSJA-P. ebend. N. 36. — 2) f. die Gaṇḍā im Himmel ÇABDAR. im ÇKDR.

देवभूमि s. u. देवभूति.

देवभूय (देव + भूय) n. Gottwerdung AK. 2, 7, 51. H. 841.

देवभोज्य (देव + भो) n. Götterspeise, Amṛta H. 89. Schol.

देवधन्व (देव + धन्व strahlend) m. (nom. °धातु) N. pr. eines Sohnes des Mahja, eines Sohnes des Vivasvant (der Sonne), MBH. 1, 43.

देवमञ्जर (देव + मञ्ज) n. der Schmuck auf Viśvān's Brust (s. कै-स्तुभ) WILS.

देवमणि (देव + मणि) m. 1) ein göttliches Amulet AV. 8, 3, 20. — 2) der Schmuck auf Viśvān's Brust (s. कैस्तुभ) H. an. 4, 78. MED. p. 97. — 3) ein Haarwirbel auf dem Halse eines Pferdes H. an. MED. HĀR. 118. VAI. beim Schol. zu Çiç. 3, 4. — 4) N. einer der zum Aśh-tavarga gehörenden Arzeneien, = मरुमेदा RĀG. im ÇKDR. — 5) Bein. Çiva's H. an. MED.

देवमत (देव + मत) m. N. pr. eines Rshi MBH. 14, 711. fgg. — Vgl. देवमति.

देवमय (von देव) adj. die Götter in sich bergend HARIV. 2798. 12641. BUĀG. P. 2, 2, 30.

देवमलिम्लुच (देव + म्लुच) m. N. pr. eines Asura: तान् (विखानसान्) रुक्ष-स्येदेवमलिम्लुचुनिमरणे (N. pr. eines Ortes) ऽमारयत् PĀNĀV. BU. 14, 4.

देवमात (देव + मात) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. No. 109.

देवमातर (देव + मा) f. pl. die Mütter der Götter ANUKR. zu KĀTH. 14, 3 in Ind. St. 3, 438. देवपत्न्यो देवकन्या देवमातर एव च MBH. 13, 626; vgl. दे-वानां मातरः सर्वा देवपत्न्यः सकन्यकाः 993. sg. Bein. der Aditi TAİK. 1, 1. 6. HARIV. 6969. 6974. 6978. BHĀG. P. 3, 1, 33. = दातापत्नी MATSJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 39, b, 22.

देवमातृक (wie eben) adj. f. या nur vom Regen (vgl. देव 2, d, α) ge-nährt, einzig nur vom Regen befeuchtet d. i. alles anderen Wassers entbehrend, = वृष्टाम्बुसंपन्नत्रोक्षिपालित (देश) AK. 2, 1, 12. = वृष्टिजी-वन H. 983. कश्चिद्वाष्ट्रे तडगानि पूर्णानि च वृहति च । भागशो विनि-विष्टानि न कृषिदेवमातृका ॥ MBH. 2, 211. अदेवमातृकः कश्चित् चापदैश्च विवर्जितः (जनपदः) R. GORR. 2, 109, 23. गोहिता भूरिसलिला — रम्या सकुञ्जरवना वारिस्थलपथान्विता । अदेवमातृका चेति शस्यते भूर्विभूतये ॥ KĀM. NĪTIS. 4, 32. — Vgl. नदीमातृक.

देवमौदन (देव + मा) adj. die Götter ergötzend, — begeisternd, vom

Soma RV. 9, 84, 1. 107, 3. 10, 30, 7.

देवमान (देव + मान) n. Götterwohnung: भोजस्येदं पुष्करिणीव वेष्म परिष्कृतं देवमानेव (für °मानमिव) चित्रम् RV. 10, 107, 10. इदं यमस्य सादनं देवमानं यदुच्यते 133, 7.

देवमानक m. = देवमणि 2. ÇABDAR. im ÇKDR.

देवमाया (देव + मा) f. ein von Gott oder den Göttern geschaffenes Trugbild: रामस्य दयिता भार्या — जनकस्य कुले जाता देवमायेव निर्मिता R. 1, 1, 26. BHĀG. P. 2, 7, 42.

देवमार्ग (देव + मार्ग) m. der Weg der Götter (des regenspendenden Gottes?), nach dem Comm. zu R. (scherzhafte) Bez. des männlichen Gliedes oder auch des Afters: ते विकृष्टाश्च वारुण्या देवमार्गं च दर्शिताः । ताडनाना दिशः सर्वा जग्मुर्भोतिः प्रवंगमाः ॥ R. 5, 61, 4. 6. यद्यहं यामा-साभ्यन्तरे तव पुत्रान्नयशास्त्रं प्रत्यनन्यमदृशान् कारिष्यामि ततो नार्हति मे देवो देवमार्गं (man hätte ein nachfolgendes अयि erwartet) संदर्शयितुम् PĀNĀT. 3, 8. BENFEY: dann möge Gott (nach unserer Auffassung der Kö-nig) mir die Götterstrasse nicht zeigen so v. a. dann will ich nicht sel-ig werden.

देवमास (देव + मास) m. der Monat der Götter; so heisst der achte Monat der Schwangerschaft TRĪK. 2, 6, 11.

देवमित्र (देव + मित्र) 1) adj. die Götter zu Freunden habend. — 2) m. oxyt. N. pr. P. 6, 2, 163. Sch. eines alten Lehrers mit dem Bein. Çā-ka-lja, VĀJU-P. in Verz. d. Oxf. H. 54, b, 29. fgg. des Vaters von Viśvā-putra aus Vatsa's Geschlechte Verz. d. B. H. No. 36. Vgl. देव-मित्र. — 3) f. या N. pr. einer der Mütter im Gefolge von Skanda MBH. 9, 2632.

देवमियुन (देव + मि) n. Götterpaarung AIR. BR. 1, 22.

देवमिश्र (देव + मिश्र) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 122, a, 9.

देवमीढ (देव + मीढ) m. N. pr. eines Jādava und Grossvaters des Vasudeva (vgl. देवमीढुष) MBH. 7, 6030. BHĀG. P. 9, 24, 26. eines Nach-kommen des Nimi und Ganaka und Sohnes des Kirtiratha (Kṛtti-ratha, Krtaratha) R. 1, 71, 10 (GORR. 73, 9). BUĀG. P. 9, 13, 16.

देवमीढुष (देव + मी) m. N. pr. des Grossvaters des Vasudeva HARIV. 1907. 1922. 2041. VP. 436. 425, N. 8. — Vgl. देवमीढ.

देवमुनि (देव + मु) m. 1) ein himmlischer, göttlicher Muni: एतेन वै तुरा देवमुनिः सर्वानृद्धिमाप्नोति PĀNĀV. BR. 23, 14. — 2) N. pr. eines Soh-nes des Iraṇimada und Liedverfassers von RV. 10, 146. RV. ANUKR.

देवय (denom. von देव) sich an die Götter halten, den Göttern dienen, fromm sein; nur im partic. praes. act.: देवयन्निदेवयत्तमभ्यमत् RV. 2, 26, 1. 3, 3, 1. यदो विशो मानुषीर्देवयत्तोः प्रयस्वतीरोक्तं शुक्रमर्चिः 6, 3, 8, 1. 4. 6. (अग्रे) देवान्देवयते यज्ञ 10, 7. 4, 11, 5. मा वामन्ये नि यमन्देवयत्तः 44, 5. 5, 1, 4. गिरः 7, 18, 3. AV. 7, 27, 1. 12, 3, 18. In BUĀG. P. 3, 20, 22 er-scheint das partic. als Beiw. der eben geschaffenen Götter und wird von BURNOUR durch leuchtend (eher nach der Göttlichkeit begierig) wie-dergegeben: देवताः प्रभया या या दीव्यन्प्रमुखतो ऽसृजत् । ते ऽहर्षुर्देव-यत्तो वै विमृष्टा ता प्रभामरुः ॥ — Vgl. अदेवयत्, देवाय.

देवयज्ञ (देव + यज्ञ) adj. den Göttern opfernd, von Agni VS. 1, 17. ÇĀNKH. ÇR. 4, 11, 1.

देवयज्ञन (देव + य) 1) adj. f. ई a) die Götter ehrend, den Göttern